

povinnost nahradit zemědělci případné ztráty, které mu vznikly tím, že nemohl plně využít lhůty pro podání žádosti stanovené v nařízení?

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 3/40 s. 269).
- (²) Nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 dne 29. října 2004 kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosince 2011 Mindo Srl proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-19/06, Mindo Srl v. Evropská komise

(Věc C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Mindo Srl (zástupci: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v celém rozsahu rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2011 ve věci T-19/06 Mindo v. Komise, a v důsledku toho
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé, jelikož napadený rozsudek zbavil Mindo jejího práva na úplný soudní přezkum v prvním stupni,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na těchto důvodech:

Tribunál tvrdí, že Mindo nemá zájem na pokračování v řízení, protože by nemohla mít žádný prospěch ze zrušení napadeného rozsudku ani ve vztahu k žalobě Alliance One International Inc. („Alliance One“) o vrácení části zaplacené pokuty ani ve vztahu k následným žalobám třetích osob na náhradu škody.

Zprvce navrhovatelka tvrdí, že výše uvedené závěry by se měly zrušit, protože porušují platné zákony, zakládají se na zkreslení skutkového stavu a každopádně se vyznačují nedostatečným a rozporuplným odůvodněním.

Zadruhé navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek musí být zrušen, neboť společnost Mindo zbavuje jejího práva na přístup k soudu (a v důsledku toho jejího práva na úplný soudní přezkum), nebo, v případě, že by byl napadený rozsudek vykládán v tom smyslu, že Mindo a Alliance One měly společně podat žalobu v prvním stupni, protože porušuje jejich právo na obhajobu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2011 Transcatub SpA, v likvidaci, proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 5. října 2011 ve věci T-39/06, Transcatub v. Komise

(Věc C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Transcatub SpA, v likvidaci (zástupci: C. Osti, A. Prastaro a G. Mastrantonio, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 5. října 2011 vyneseny ve věci T-39/06, Transcatub v. Komise (dále jen „rozsudek“) v rozsahu, v němž rozhodl, že Standard Commercial Corp. (a tedy Alliance One International) se uznává za solidárně odpovědnou za protiprávní jednání, kterých se dopustila Transcatub
- v důsledku toho snížit pokutu uloženou Transcatub, a to tak, že se částečně zruší čl. 2 bod c) rozhodnutí Komise K(2005) 4012 v konečném znění v řízení podle čl. 81 odst. 1 ES, věc COMP/C.38.281/B.2 — Surový tabák — Itálie (dále jen „rozhodnutí“), a určit, že se pokuta musí stanovit s ohledem na obrat Transcatub, který v účetním roce ukončeném v březnu 2005 představoval 32,338 milionů eur, na základě ustanovení čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/62 a čl. 23 bodu 2 nařízení č. 1/2003,
- v důsledku toho zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž ve vztahu k Transcatub používá na základní částku pokuty koeficient 1,25
- zrušit rozsudek v rozsahu, v němž zamítá výtky Transcatub týkající se a) nesnížení uložené pokuty v důsledku neexistence skutečného dopadu na trh, b) oslabení intenzity

protiprávního jednání v období 1999-2002 a c) polehčující okolnosti „rozumné pochybnosti“, i když se uplatnila v podobném španělském případě, a v důsledku toho snížit pokutu.

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudek zaprvé porušuje článek 296 SFEU, články 48 a 49 Listiny základních práv Evropské unie a v každém případě zásady, kterými se řídí důkazní břemeno a právo Transcatob na obhajobu. Během jednání v prvním stupni byla předložena tvrzení a důkazy za účelem vyvrácení domněnky o skutečném výkonu rozhodující vlivu SCC na chování Transcatob. Tato tvrzení a důkazy, která jsou *relevantní* a v každém případě *nejsou bezvýznamná* na základě nedávné judikatury Soudního dvora, si vyžadovala přinejmenším konkrétní posouzení a v případě zamítnutí přiměřené odůvodnění. Navrhovatelka se domnívá, že Tribunál neprovedl jedno ani druhé. V každém případě se navrhovatelka domnívá, že rozsudek tím, že rozhodl o přípustnosti uplatnění *nových* důkazů v rozhodnutí napadeném před Tribunálem, porušil zásady upravující důkazní břemeno a v každém případě právo Transcatob na obhajobu.

Zadruhé se navrhovatelka domnívá, že se Tribunál tím, že nepřijal výtky týkající se neexistence skutečného vlivu protiprávního jednání na trh a oslabení intenzity protiprávního jednání v období od roku 1999 do roku 2002 dopustil zkreslení důkazů a každém případě porušil obecné zásady týkající se výkladu správních aktů evropských orgánů, povinnost odůvodnění, která mu přísluší, pravidla v oblasti důkazního břemene, právo Transcatob na obhajobu a pravidlo *non ultra petita*.

Zatřetí podle navrhovatelky došlo v rozsudku k nesprávnému právnímu posouzení, jakož i k nedostatečnému a nelogickému odůvodnění v části, ve které Tribunál zamítl výtku Transcatob týkající se porušení zásady rovného zacházení spočívající v neuplatnění polehčující okolnosti zakládající se na existenci „rozumné pochybnosti“, která byla nicméně uplatněna v podobném španělském případě.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2011 — Spojené království Velké Británie a Severního Irsku v. Rada Evropské unie

(Věc C-656/11)

(2012/C 49/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: C. Murrell, zmocněnkyně, a A. Dashwood, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2011⁽¹⁾ o postoji, který má Evropská unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Žalobou podanou podle článku 263 SFEU se Spojené království Velké Británie a Severního Irsku domáhá zrušení ve smyslu článku 264 SFEU rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2011 o postoji, který má Evropská unie zaujmout ve smíšeném výboru zřízeném podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, pokud jde o nahrazení přílohy II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení.
- 2) Článek 48 SFEU je jediným hmotněprávním základem uvedeným v rozhodnutí.
- 3) Daným rozhodnutím se mění příloha II k Dohodě ze dne 21. června 1999 mezi Evropskou unií a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob. Příloha II k této Dohodě se týká výlučně koordinace systémů sociálního zabezpečení mezi EU a Švýcarskem. Účelem změn přílohy II, které by sporné rozhodnutí přineslo, je zohlednit změny v unijním systému koordinace sociálního zabezpečení. Jedním z účinků zamýšlených změn Přílohy II by bylo rozšíření na státní příslušníky Švýcarska, kteří sami nejsou výdělečně činní, ani nejsou rodinnými příslušníky osoby, která výdělečně činná je (dále jen „hospodářsky neaktivní osoby“), práv, která jim nejsou přiznána stávajícím právním režimem podle přílohy II.
- 4) Spojené království tvrdí, že článek 48 SFEU nemůže sloužit jako jediný hmotněprávní základ opatření, které má mít takové důsledky. Uvedené ustanovení je určeno k usnadnění volného pohybu (a) uvnitř Unie, nikoli mezi Unií a třetími zeměmi, a (b) osob, které jsou výdělečně činné nebo jejich rodin, nikoli hospodářsky neaktivních osob. Náležitým právním základem je čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU. Toto ustanovení zakládá pravomoc přijmout opatření v oblasti „vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech“.